Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 240. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 4-го ЛИСТОПАДА 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, NOVEMBER 4, 1978 No. 240. VOL. LXXXV.

Підготова до III Конгресу СКВУ

Комісії вже розпочали працю

Ню Йорк, Н.Й. — Адміністративний директор УККА мгр Іван Базарко додатково інформує, що численні Комісії вже розпочали свою працю, щоб своєчасно приготовити потрібні матеріяли на III Конгрес СКВУ.

Діють вже такі комісії: Прав людини (голова сенатор Павло Юзик); Статутова (голова мгр Іванна Рожанковська); Фінансова (голова проф. д-р Богдан Гнатюк); Церковна (голова о. митрат Мирослав Харина); Номінаційна (голова Леонід Філь); резолюційна (проф. д-р Петро Стерчо і д-р Володимир Душник); Пресова підкомісія (ред. Василь Солонинка і мгр Борис Потапенко).

Приготовлена вже також Декларація про деколонізацію СССР, яку підписали такі Світові Конгреси: литовський, естонський, латвійський, білоруський і український. Пороблено всі заходи, щоб генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй д-р Курт Вальдгайм прийняв делегацію представників згаданих Конгресів, які бажають вручити йому Декларацію в часі тривання Конгресу, або кілька днів перед тим. Представники п'ятьох Конгресів відбули в міжчасі два засідання в приміщеннях УККА і застановлялися не тільки над змістом Декларації, але також над справою розповсюдження цього важливого для поневолених Москвою народів документу.

Також референтура молоді приготовляється інтенсивно до своєї Сесії і панелю, який проходитиме під моттом: „Роля і завдання молоді в українському громадському житті у вільному світі". Панель влаштовується з ініціятиви Головної Пластової Булави з участю українських центральних молодечих організацій, що діють в системі УККА. Участь беруть: проф. д-р Лариса Онишкевич, проф. д-р Іван Головінський і Роман Вжезневський. Панелістами будуть представники трьох молодечих організацій — Пласту, СУМА і ОДУМ-у. Сесія Молоді відбуватиметься в готелі „Американа" від год. 9:30 рано до 1:30 по полудні.

В панелі III Конгресу СКВУ, який відбудеться заходами НТШ і УВАН в готелі „Американа", на тему „Сучасні завдання української науки" (модератор проф. Іван Головінський), візьмуть участь: проф. д-р Богдан Винар — Українське Історичне Товариство; о. проф. Іван Гриньох — УКУ; проф. д-р Василь Омельченко — УВАН в ЗСА; проф. д-р Омелян Пріцак — УНІГУ; д-р Богдан Стебельський — НТШ в Канаді; проф. д-р Микола Чировський — НТШ в ЗСА; проф. д-р Володимир Янів — УВУ. Українські науковці матимуть також інші наради й зустрічі в готелі „Американа" і в Українському Інституті Америки.

Формується „Союз за свободу"

Вашінгтон. — Американська Консервативна Спілка (American Conservative Union), організація, яка охоплює біля 300 000 осіб правих політичних переконань, не зважаючи на їхню партійну приналежність, інформує, що вирішила створити „Союз за свободу" (Alliance for Freedom), який має на меті зорганізувати американських громадян східньоевропейського походження, які, згідно з твердженням організаторів, становлять біля 15 відсотків населення ЗСА, тобто 30 мільйонів осіб, але досі не відіграють належної ролі в американському політичному житті, ані не мали належних їм впливів.

Тимчасовим головою „Союзу за свободу" буде республіканський конгресмен Филип Крейн із Іллиной, який теж є предсідником Американської Консервативної Спілки (АКС). Між іншим, конгресмен Крейн є першим республіканцем, що вже заявив свою кандидатуру на президента ЗСА у виборах, які відбудуться в 1980 році.

Метою „Союзу за свободу" є зорганізувати американських громадян східньоевропейського походження, які відзначаються патріотизмом і антикомуністичними переконаннями, в політичну силу, яка мала б вплив на закордонну і внутрішню політику ЗСА, — інформує у своєму пресовому звідомленні АКС.

Пресове агентство „Ассошіейтед Пресс" у додатковій інформації про створення „Союзу за свободу" подає, що організатори старатимуться включити в діяльність „Союзу" поляків, чехів, словаків, українців, карпато-русинів, литовців, мадярів, росіян, лотишів, білорусів, естонців, сербів, хорватів, румунів, болгарів, словенців, вірменів, грузинів, альбанців і козаків. Американських громадян згаданих національних походжень зосереджені в кількох великих стейтах Америки і це може дати їм рішальний голос у політичному процесі ЗСА.

„АП" інформує, що молодий український адвокат Юрій Волошин, неплатний дорадник Американської Консервативної Спілки, брав активну участь у виготовленні пляну щодо створення „Союзу за свободу". Волошин зазначив, що з уваги на помилкові методи Іміграційного Бюра при встановленні національного походження імігрантів із Східньої Европи на початку цього сторіччя, перепис населення з 1970 року подає фальшиву, бо надто малу кількість східньоевропейців у ЗСА, а фактично їх є між 20 і 30 мільйонів.

Еспанський парлямент затвердив нову демократичну конституцію

Мадрид, Еспанія. — У вівторок, 31-го жовтня ц. р., еспанський парлямент величезною більшістю голосів, які включали також голоси комуністичних парляментаристів, прийняв нову демократичну конституцію, яка тепер піде під референдум народу на початку грудня 1978 року.

Нова конституція не тільки закінчила добу диктаторського панування Франсіско Франко, але також в багатьох відношеннях дуже різниться від попередніх 10-ох еспанських конституцій, наприклад, вона встановлює парляментарну монархію в країні, гарантує основні громадські права для всіх громадян Еспанії без різниці їхніх релігійних, політичних групових чи інших приналежностей, встановляє опіку над непрацездатними, сиротами, інвалідами, шкільництвом і вихованням, пенсіонерами тощо. Конституція зносить кару смерти, надає право голосу усім громадянам від 18-го року життя (дотепер від 21-го), відділює Церкву від держави, надає широкі автономні права провінціям, що, на думку багатьох політичних спостерігачів, може спричинитись до політичної стабільности в Еспанії. Конституція накладає великі обов'язки на уряд, забезпечує повну свободу для політичних партій, включно з Комуністичною, які не займатимуться підривною діяльністю та вводить багато інших змін.

Картер і Бегін підтверджують проґрес у переговорах

Президент Джиммі Картер [справа] і губернатор Гю Кері [посередині] вітають Менахема Бегіна в Ню Йорку.

Ню Йорк. — У четвер, 2-го жовтня, президент Джиммі Картер та ізраїльський прем'єр Менахем Бегін, перебуваючи в Ню Йорку в справах, які не були безпосередньо пов'язані з питанням ізраїльсько - єгипетських переговорів відносно підписання сепаратного мирового договору між Каїром і Єрусалимом, відбули нібито „неподівану", але фактично запляновану коротку зустріч, після якої заявили, що існують добрі вигляди на скоре підписання мирового договору, але відмовилися входити в подробиці.

Президент Картер був у Ню Йорку, щоб взяти участь у передвиборчій кампанії демократичного губернатора Гю Кері, виголошуючи промову у фінансовій секції Ню Йорку на Волл Стріт. Натомість Бегін прибув сюди, щоб одержати нагороду „Сім'ї людства" від Ради Церков, яку цього року теж признано єгипетському президентові Анварові ель-Садатові, але за нього прийняв її один член єгипетського кабінету. Садатові і Бегінові цього року теж признано Нобелівську Нагороду Миру.

Президент Картер і прем'єр Бегін, який раніше перебував з державним секретарем Сайрусом Венсом, зустрінулися біля будинку фінансиста Артура Кріма, який підтримує кандидатуру губернатора Кері, а відтак вони коротко розмовляли в помешканні Кріма. Картер і Бегін позитивно оцінили раніші переговори ізраїльського прем'єра з Венсом, твердячи, що пощастило розв'язати „деякі поважні проблеми", але залишилися ще інші. Президент Картер теж позитивно оцінив переговори ізраїльської та єгипетської делегацій у Вашінгтоні, вказуючи, що того вечора секретар Венс мав зустрінутися з єгипетськими делегатами.

Покищо не відомо в який спосіб розв'язано контроверсійне питання майбутности ізраїльських осель на окупованій арабській території на західньому березі ріки Йордан і біля міста Ґази, як теж палестинське питання взагальному, але минулого четверга ізраїльський міністер оборони Езер Вайцман відлетів з ЗСА до Єрусалиму, щоб представити ізраїльському кабінетові вислід останньої серії переговорів. Натомість прем'єр Бегін плянує залишитися в Америці кілька днів, щоб виголосити промови в кількох більших містах.

Картер знову виступив проти примусової контролі над цінами і платнями

Вашінгтон. — Президент Джиммі Картер, відповідаючи Джорджеві Міні, президентові Американської Федерації Праці-Конґресу Індустріяльних Організацій (АФП-КІО), заявив у середу, 1-го листопада, що не погоджується з Міні, який день раніше закликав Білий Дім і Конґрес встановити примусову урядову контролю над підвищеннями в цінах і заробітних платнях.

Президент Картер заявив, що примусова контроля може дуже негативно відбитися на економіці ЗСА, а натомість вважає, що плян Білого Дому, базований на добровільних обмеженнях цін продуцентами і заробітних платень робітничими спілками, таки матиме успіх і спричиниться до значного сповільнення інфляції. Подібно висловився секретар скарбу Майкел Блументол, вказуючи, що останній раз, коли була встановлена урядова контроля над цінами і платнями, то дійшло до економічної рецесії.

К. Бирден відвідав УНСоюз

У п'ятницю, 3-го листопада, приміщення Головної Канцелярії УНСоюзу і Видавництва „Свобода" відвідав Картер Бирден, демократичний кандидат до Палати Репрезентантів із 18-ої виборчої округи Ню Йорку, густо заселеної українцями. У розмові з екзекутивними урядовцями УНСоюзу, редакторами „Свободи" і „Українського Тижневика" та працівниками Головної Канцелярії, які живуть в Ню Йорку, кандидат Бирден виявив зацікавлення проблемою оборони прав людини в Совєтському Союзі, зокрема в Україні, як теж обіцяв встановити кращі зв'язки з тутешньою українською громадою. На фото: Картер Бирден (в першому ряді посередині) під час відвідин в Головній Канцелярії УНСоюзу.

П'ятидесятники продовжують демонстрацію в амбасаді ЗСА

Москва. — Релігійна група п'ятидесятників, чи як їх популярно називають в СССР, „пентекостелістів", продовжують сидячу демонстрацію в приміщенні амбасади З'єднаних Стейтів Америки, домагаючись виїзду за кордон. Серед цієї групи 12-ох осіб є декілька українців, а решта росіяни, білорусини, вірмени та інші.

Пресові агенства інформують, що деякі з демонстрантів вже почали втрачати віру в позитивне полагодження їхньої справи. Наприклад, Еліза Овсепіян, вірменка з походження і її двоє дітей, закінчила свою 82-денну демонстрацію і відлетіла в середу, 1-го листопада ц. р., з Москви до Еривану. Кореспонденти твердять, що своє рішення вона прийняла після того, коли муж Елізи Овсепіян запевнив її в телефонічній розмові, що він не буде більше супротивлятись, ані її релігійній пов'язаності з п'ятидесятниками, ані з намаганням виїхати до своєї матері в ЗСА. Урядник американської амбасади Роберт Прінгл супроводжав Елізу Овсепіян на летовище, а речники амбасади обіцяли робити старання, щоб вона таки одержала право виїзду на підставі закону про злуку родин.

Інші п'ятидесятники, які перебувають вже в амбасаді ЗСА понад 6 тижнів, залишились сидіти на своїх місцях помимо того, що представники амбасади просили їх залишити приміщення. Амбасада однак не робила жадних заходів, щоб демонстрантів осунути силою. В половині вересня демонстрантів переселили тільки з вестибулю до іншого приміщення в підвалі будинку, де вони живуть з пожертв працівників амбасади.

Багато з демонструючих мають родини в Америці і на підставі Гельсінкської Угоди та інших договорів про злуку родин, вони домагаються видачі їм американських віз. Кореспонденти відмічують, що без узгіднення з совєтськими чинниками ці справи не вдасться полагодити, бо амбасада ЗСА не має можливости вивести їх без дозволу Москви в СССР.

Заколоти в Ірані продовжуються

Теґран, Іран. — Політичні виступи релігійних мусульманських груп в Ірані проти режиму шаха Різо Пагнелі продовжуються з повною силою. Тому, що цей рух використовують зручно Комуністична й інші марксистські партії, як про це зрештою свідчить і підстави зібраних численних даних директор Сі-Ай-Ей Тирнер, цей рух набрав політичного характеру, бо комуністи зручно звернули його не так проти реформ, завданням яких є надати Іранові західнього обличчя, як проти системи монархії і її речника шаха Паглеві.

В численних містах Ірану відбуваються масові демонстрації і страйки робітників, які, до певної міри, спаралізували господарське життя країни. Кожного дня відбуваються зудари демонстрантів з військом і поліцією, у яких гинуть люди, особливо молоді студенти, які ведуть перед у цих демонстраціях. В середу, 1-го листопада ц. р., великі заворушення проходили у 37-ох місцевостях. Почалися також виступи іранців проти американських громадян, що більше насторожило уряд, бо численні американці, головно спеціялісти нафтової промисловости Ірану, можуть покинути країну, якщо ситуація погіршуватиметься. Як відомо, Іран спирає усю господарську систему на нафтовій індустрії.

Найбільші демонстрації і зудари з поліцією відбуваються у самій столиці Ірану Теґрані. Помимо того, що шах звільнив міністра внутрішніх справ і замінив його іншою особою, більш сприємливою для мусульманських демонстрантів, ситуація не покращала.

Треба відмітити, що совєтська преса категорично заперечує інформації про участь комуністів в заворушеннях. „Правда", „Известия", а за ними також республіканські газети надрукували повідомлення совєтського агентства ТАСС про неправдивість західніх інформацій і про „вигадані" твердження директора Сі-Ай-Ей Тирнера про „міфічну руку Москви в Ірані". Тирнер, як відомо, виступаючи на телевізійній програмі Сі-Бі-Ес заявляв, що він впевнений, що тією чи іншою мірою за цими демонстраціями криється совєтський вплив. На це совєтська преса одним голосом відповіла: „директор ЦРУ пускає в хід явну брехню та ще в той момент, коли в Ірані не припиняються масові виступи".

Треба припускати, — кажуть політичні спостерігачі, — що Москва не тільки зацікавлена в масових демонстраціях в Ірані, але, що вона ці протиурядові виступи інспірує.

ПОЛЕГШІ ДЛЯ МАДЯРСЬКИХ ВТІКАЧІВ

Будапешт, Мадярщина. — Мадярські втікачі, які перебувають поза кордонами батьківщини від 1-го січня 1979 р. матимуть змогу відвідувати Мадярщину без жадної більшої перешкоди зі сторони амбасад і консулятів. Міністер внутрішніх справ Мадярщини Андрас Бенкай заявив кореспондентам, що усім емігрантам, які забажають відвідати своїх рідних чи приятелів на Мадярщині будуть видаватися пашпорти без окремої процедури дозволу, якого потрібно було раніше. Міністер Бакай також запевнив повну безпеку для подорожуючих. Про цю зміну міністерства внутрішніх справ повідомила мадярська газета „Непсзадапсаг", яка є офіційним органом мадярської Комуністичної партії.

УСПІШНА АКЦІЯ В ОБОРОНІ ЛЕВКА ЛУК'ЯНЕНКА

Торонто (УЦІС). — Торонтонський Відділ Комітету Українців Канади помістив півсторінковий заклик у престижевому торонтонському часописі „Глоб енд Мейл" з 28-го липня ц. р., в якому домагався звільнення українського в'язня Левка Лук'яненка, члена Української Групи слідкування над виконанням Гельсінкських угод у СССР, якого совєтський суд засудив на 10 років каторги і 5 років заслання.

Це звернення вивело з рівноваги Москву, яка через центральну пресову агенцію „Новості", за підписом Валерія Ткаченка надіслала свого листа до „Глоб енд Мейл", який був поміщений в числі з 27-го вересня ц. р. В цьому листі названо Л. Лук'яненка „терористом" і що перший вирок його засуджено „на 15 років за оборону тероризму". А „відбувши свою кару, Лук'яненко відновив свою нелегальну діяльність в 1976 році, фабрикуючи і розповсюджуючи друковані наклепницькі матеріяли, підбурюючи ненависть до росіян, зображуючи їх як поневолювачів України, фальшиво обвинувачуючи їх у „культурному геноциді". Тоді як, мовляв, понад мільйон росіян загинуло в боротьбі за визволення України з-під нацистської окупації під час Другої світової війни". Також він (Ткаченко в імені агенції „Новості") додав, що під підписом згаданого заклику фігурують організації, які „об'єднують бувших нацистських поліцаїв та агентів гестапо".

Після цього, часопис „Глоб енд Мейл" опублікував декілька листів у справі листа Ткаченка. Жаден з листів не підтримував совєтських наклепів. Зокрема цікавий лист від Головної Управи Канадської Ліги Визволення України, підписаний Василем Безхлібником, віцепрезидентом та Василем Ділюком, секретарем Ліги. У цьому листі, надрукованому 12 жовтня ц. р., автори зазначили, що Лев Лук'яненко та його група ніколи не виконували актів „терору". Далі вони заявили, що росіяни, що загинули, боролись за утримання своєї імперії, а не за „визволення" України від нацистів. Україна за 60 років тієї „дружби", хваленої Ткаченком, загубила щонайменше 15 мільйонів людей шляхом штучного голоду, масових розстрілів та депортації, та що народознищення триває і до сьогодні.

Відкинено також наклеп Ткаченка щодо українських організацій. У відповіді зазначено, що Канадійська Ліга Визволення України об'єднує тисячі людей, що діяли в Українському Резистансі (ОУН-УПА), борячися проти нацистської Німеччини та комуністичної Росії. Лист згадує, що Роман Малащук, почесний президент організації, перебув 4 роки у нацистських концтаборах та що був наказ нацистського уряду про знищення усіх членів Українського Резистансу (ОУН-УПА).

„Глоб енд Мейл" так само опублікував 7 жовтня листа від В. Ю. Данилів, голови Товариства Українських Професіоналістів та Підприємців Канади. У листі Данилів, на базі біографії Л. Лук'яненка, відкинув наклеп „тероризму". Так само він зазначив, що як німці, так і росіяни прийшли в Україну, як колоністи, щоб знищити її нарід та експлуатувати її багатства. Данилів красномовно описав ту „дружбу" Росії з Україною: можливо 21 мільйон забитих українців будуть вічно свідчити цій „дружбі" Росії з Україною.

Серед інших, слід відмітити лист Елізабети Гопкінс, що був надрукований 13-го жовтня. Пані Гопкінс протестує проти означення Лук'яненка „терористом" та підкреслює, що канадська Палата громад номінувала Л. Лук'яненка разом з іншими на Нобелівську нагороду миру, та що організація Інтернаціональна амнестія „адоптувала" Л. Лук'яненка, а та організація не адоптує терористів.

ВИКЛАДИ У ФІЛІЇ УКУ

Вашінгтон. — Як уже інформовано, в неділю, 8-го жовтня ц. р., тут почався осінній семестр біжучого академічного року Філії УКУ. В понеділок відбувся перший виклад о. Тараса Лончини на тему „На порозі 1000-річчя хрищення України-Руси". Черговий виклад, 23-го жовтня, мав проф. д-р М. Кушнір про „Засадничі риси католицького світогляду". Викладачами в цьому семестрі, під час якого ставиться наголос на релігійну тематику у зв'язку з підготовою до 1000-річчя хрищення України, будуть: проф. д-р В. Янів, проф. д-р Д. Штогрин, проф. д-р В. Лев і проф. д-р М. Лабунька.

В ІУА відбудеться виставка мистців з України

Ню Йорк, Н. Й. — Під спонзоратом Українського Золотого Хреста — Комітету Оборони і Допомоги та академічного Товариства „Зарево", тут у п'ятницю, 10-го листопада ц. р., о год. 6-ій вечора, в приміщеннях Українського Інституту Америки, відбудеться виставка — „Мистці з України". Виставка продовжуватиметься до 22-го листопада, а відтак її вишлють під час Третього Конгресу СКВУ в готелі „Американа". Заплановано також поїздку з метою виставок по різних містах Америки та Канади.

На виставці — 49 картин: олії, дереворити, дереворізи, лінорити, акварелі, тощо, що їх зібрала організація Український Золотий Хрест та „Зарево", як також доповнив її Інститут десятком інших експонатів. Твори цієї виставки — середніх і менших розмірів — привезено при різних нагодах з України, або закуплено їх в книгарнях, зокрема праці з оригінальною графікою. Твори, які віддзеркалюють мистецькі напрямні в Україні, є реалістичного та модерного напрямків.

Хоча цілість виставки тільки фрагментарна, вона засвідчує, що мистці в Україні, не зважаючи на накидуваний совєтським урядом соцреалістичний напрямок — єдиний можливий під совєтським режимом, затримують свій індивідуалізм який позначається у їхніх працях, віддзеркалюють побут і переживання їхні людини в Україні та наявне їхне бажання включитися у загальну течію світового мистецтва. Картин цього роду на виставках в Україні в цілості побачити не можна. Картини, що їх привезено з України, можна буде закупити після виставок в Америці та Канаді.

Під час виставки буде прийняття; вступ 5 дол.

Прихід із продажі призначено на фонд Українського Золотого Хреста — Комітету Оборони і Допомоги.

Одна з картин, що будуть експоновані на виставці „Сучасних мистців України" в Українському Інституті Америки в Ню Йорку.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (поазбучно)
Любов Коленська, Володимир Левенець, Зенон Снилик (тепер виконуючий обов'язки голови Колегії), Василь Тершаковець і Євген В. Федоренко

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Нові реформи в Китаї

Нормалізація китайсько-західніх стосунків проходить вже від часу поїздки президента Ричарда Ніксона до Пекіну в 1972 році, а особливо від смерти Мао Тсе-тунга і Джо Ен-лая, тобто від часу, коли до влади прийшов теперішній голова і прем'єр-міністер Китайської Народної Республіки Гуа Куо-фенг, вичистивши перед тим Компартію від заговірників під керівництвом вдови по Мао п-і Чіянг Чінг, яка, використавши деяку нестабільність після смерти мужа і перехід влади в інші руки, намагалася перехопити контролю не тільки в Компартії, але також в уряді.

Головним зворотом в бік своєрідної китайсько-західньої приязні треба вважати недавню поїздку Гуа до Румунії, Югославії та Ірану, заповіджену його візиту до західньоевропейських країн і активність китайських дипломатів майже в усіх західніх країнах, з метою не тільки приготовити пригожий ґрунт для нав'язання дружньої співпраці, але також для розвинення торгівлі, яка мала б послужити розвиткові китайської господарки безпосередньо, а посередньо також військової сили, яку в сьогоднішніх обставинах не можна змодернізувати без західньої технології і новочасної зброї.

Хто слідкує за китайською пресою і повідомленнями численних пресових агенств з Далекого Сходу, той знає що в Китайській Народній Республіці проходить цілий ряд різних реформ в галузях культури, економіки, науки, політики тощо, які є, без сумніву, тісно пов'язаними з теперішніми практичними завданнями, які поставили собі за завдання теперішні нові керівники Китаю. Очевидно, одним з перших завдань є забезпечити Китай перед загрозою комуно-московських імперіялістів, чи, як їх в Китаю тепер називають, „соціялімперіялістів'',які намагаються поширити свою гегемонію на інші країни Азії і Африки, особливо на країни так званого третього світу.

Заскочили світ чимало чергові реформи, які наступили тепер в Китаї, а саме: розв'язання новими пекінськими верховодами „червоної гвардії", яка на протязі двох десятиріч тероризувала населення і своїми самовільними діями спричинила чималі шкоди китайській науці, культурі, розвиткові суспільного життя тощо. Теперішній уряд, взявши це все під увагу, вирішив покласти край такій шкідливій діяльності „червоних ґвардистів" і, привернувши ранішу назву для китайської молодечої організації (Ліга Комуністичної Молоді), поклав залізну руку на необмежену раніше діяльність китайського комсомолу, що служив пострахом для мільйонів в часі так званої „культурної революції".

Другою реформою треба вважати новий китайський прагматизм, тобто більш примирливу політику до країн з „капіталістичними" устоями і припинення ідеологічної війни зі Заходом. Наглядним доказом цієї лінії є критика китайською пресою писань самого Мао Тсе-тунга, а головно його „Червоної книжечки" з численними цитатами Мао, яка, згідно з оцінкою політичних спостерігачів, була, крім Біблії, найбільше поширеною книжкою в світі. Говориться навіть про заборону цієї „книжечки" в Китаю, а це вже вказувало б на далекойдучі реформи в китайській політиці і на обмеження влади маоїстів.

Ще недоступні на Заході усі рішення Ліги Китайської Молоді, які запали на з'їзді в днях 27-29-го жовтня ц. р., але вже з досі опублікованих постанов можна зробити висновок, що Китайська Народна Республіка рішена піти на далекойдучі зміни, щоб тільки забезпечити за собою провідне становище в світі, яке вона одержить сьогодні чи завтра з огляду не тільки на її людський потенціял, але також на економічну й військову силу.

Л. Рихтицький

ЛИСТОПАДОВЕ РІШЕННЯ

Життя людей і життя народів може плисти місяцями, роками і цілими десятиліттями мирно, спокійно, за щоденними звичайними турботами про працю і хліб, про підвищення у службі і про дальший успіх у задуманих промислових чи купецьких підприємствах. Але не раз, часом несподівано, надходять хвилини, коли — так як і окрема людина у своєму житті — цілі народи мусять зробити якісь великі рішення і тоді, саме тільки тоді починає писатися історія. Щойно тоді показується, які якості, позитивні, чи негативні такий нарід скриває у собі і щойно тоді показується, яка є його внутрішня сила, його внутрішня дисципліна, його політична і національна зрілість і його національне обличчя.

У цьому двадцятому сторіччі український нарід вже кілька разів, на різних місцях своєї національної території ставав в обличчі таких рішень й історична та політична аналіза таких великих хвилин є конечною для збагачення нашого історичного досвіду і для висновків на майбутнє, яке ніколи не приходить з великими готуваннями, але завжди нагло, несподівано і звичайно — в найгіршому моменті.

Перед одним з таких рішень стояла західня вітка великого українського народу дня 31-го жовтня 1918 року у Львові. Політична ситуація, як завжди в таких хвилинах, була неясна. Австро-угорське цісарство, яке завжди було цілком штучним політичним твором, розліталося на очах усього світу і на його руїнах вставали до життя народи, що досі слухняно жили і працювали в його межах, для слави віденської корони. Ясно, що дозрів до свого самостійного життя й український нарід, тим більше, що його наддніпрянські брати проголосили свою незалежність вже 22-го січня цього самого року, тобто повних дев'ять місяців раніше. І хоч доля молодої української держави зі столицею в Києві висіла на волоску в хаосі політичної нерозберихи десятка програм і ще більше партій, все таки серед цього хаосу вперто трималась при житті українська самостійницька державна ідея, підтримувана цими повністю зрілими політичними елементами, завдяки яким Україна виступила на сцену історії нашого сторіччя і всього світу.

Західні українські землі, які знаходились під ворожою українцям окупацією майже безперервно від кінця 14-го сторіття не мали великих можливостей виростити всеціло масових кадрів поможливостей виростити всеціло масових кадрів політично зрілих громадян, але й тут знайшлося ядро, довкола якого виросла українська самостійницька ідея і за нею справа побудови незалежної української держави.

З перспективи історії, з віддалі шістдесяти років часового простору, який позначився для українського народу незвичайно важким історичним досвідом, протягом якого під ворожими кулями згинуло біля 25 мільйонів українців і то не так у боях, як в час окупаційного терору над безборонним народом, треба поробити висновки вже хоч би на те, щоб жертви і кров наших найкращих не пішли намарне, та щоб ми, навчені цим досідом, вивчили історичні лекції якслід і в майбутньому склали іспит далеко краще, як ми це зробили досі. Додати треба, що світ назріває до ситуації дуже подібної до 1918 року і дуже можливо, що наше майбутнє вже не за горами, але дослівно — за порогом.

Аналіза нашого минулого показує ясно, що перше всього ми мусимо навчатися будувати наші пляни на наших власних силах і власне ці сили треба розбудовувати не в останній хвилині, але пляново, за роки і десятиліття до рішального моменту. Яка не була б політична ситуація світу, яка не була б політична ситуація в Україні, якщо у нас будуть розбудовані власні сили і то в достаточній кількості, ми вийдемо переможцями, бо на полі зудару, на полі бою рахується не тільки кріс, танк і муніція, рахується теж запал, рішучість і підготова.

І в Києві і у Львові показалося шістдесят років тому назад, що наша підготова була за слаба. Політично ми не мали на момент вибуху ясних позицій і наш власний нарід не знав докладно, чого хочуть і куди його ведуть його провідники. У висліді народні маси пішли за іншими гаслами, які виглядали приманливо, але придумані нашими ворогами — завели нас чи не у найбільшу нашу нац іональну трагедію за всю нашу історію.

Тому сьогодні нашим найбільшим обов'язком вже хоч би тільки перед всіми тими, що віддали своє молоде життя в боротьбі за Україну, є створити політичну плятформу, політичну базу, що об'єднала б весь наш нарід і всіх його явних і підпільних політичних провідників на одному, єдиному політичному фронті: у нас вже не сміє бути сумніву, що сказати українським робітникам, чи українським селянам у вирішальну хвилину. У нас не сміє бути сьогодні ніодного українського інтелігента, який не знав би точно, кудою йти українській визвольній ідеї і який шлях обрати. Повне, абсолютне і підставове право українського народу чинити на українській землі свій національний, український лад є і мусить бути підставою нашого думання. Тому немає у нас місця на ідеї і політичні програми, що не виходять з українського національного духа, а створені часто ворожими нам чужинцями з ціллю знищення нашого народу. Український патріотизм є не тільки наказом хвилини, він є нашим одиноким політичним висловом і хоч ще й сьогодні у нас є кілька партій — залишків нашого минулого — ніщо їм не перешкоджає поставити український патріотизм на чільне місце у своїх політичних програмах, а тоді — напевно — не буде між нами жадних різниць, що перешкодять нам усім разом станути в лави оборонців нашої волі і незалежности. Нема такої ідеї і політичної думки видуманої чужинцями, щоб вона могла послужити Україні. У нас є досить національного духу і національної свідомости, щоб наші провідники опрацювали для нас усіх один політичний фронт і одну політичну організовану силу — українську силу.

Крім політичної підготови, у наші вирішальні національні хвилини нам бракувало підготови організаційної. Розбиті на цілу низку партій і груп, ми себе взаємно не знали. ми собі не довіряли і ми себе не тільки не підтримували, але, навпаки, ще й поборювали. Сорок тисяч шабель отамана Махна могли б в 1918 році вирішити долю української держави! На жаль, вони її спрямували не туди, куди було треба. Згинув ~~Махно і зги~~нули його шаблі і українська справа з цього не скористала. Те саме й сьогодні.

Хоч з признанням треба відмітити, що зріст політичної зрілости українського народу дає всі позитивні ознаки на майбутнє, нам невільно спочивати на уявних лаврах цієї свідомос ти. Нам треба притягти до нашого національного воза всіх українців, бо чим більше нас буде при ньому, тим легше, тим скоріше і з меншими жертвами збудуємо Україну. Тому треба вітати кожну спробу порозуміння, кожне намагання довести до єдности нашого політичного фронту і кожний крок в тому напрямку є новим здобутком на шляху до нашої перемоги. Гляньмо в минуле: як легко були б ми втримали Західню Україну проти польських зазіхань, якби всі західні українці були б станули Першого Листопада під свою політичну і військову команду.

(Закінчення на стор. 4)

ЗАДНЯ СТЕЖА

(В 40-ий день відходу Петра Постолюка, УСС)

І тоді була осінь — 1914, коли ми ступили на той Шлях. Сонце палало в небесах, синява неба аж задихалася своєю красою. Нині, згадати: „Мерехтить в очах безконечний шлях'': Страбичев, Горонда, Веречки — йдуть передні стежі Армії України XX століття: Українські Січові Стрільці. Розлогий Шлях дальше стелиться: Маківка, Болехів, Галич, Завалів, Стрипа, Куропатники-Потутори-Женівка, Лисоня, Львів, Київ — Великий Шлях: 1914-1920 роки. Тим Шляхом ішов і Петро Постолюк. А за його тверду вдачу вояка любили ми його. Юно Навроцький перезвав його на Пера.

Знову прийшов Львів, уже в іншій формі: 1921-1939 роки, але наш Львів. Зібралася братія, від якої ще задихало стрільним порохом: Роман Купчинський, Льоньо Лепкий, Юно Навроцький, Петро Постолюк, Мольо Голубець, Іван Іванець, Іван Тиктор, задумали і постала „Червона Калина'', видавництво книжок і журналу „Літопис Червоної Калини'' — збирати матеріяли, історію з пройденого Шляху й утривалювати це все. Та знову прийшов бурезлам і розкинув нас по всьому світі. Петро Постолюк опинився на вільній Землі Вашінгтона й тут пересадив „Червону Калину і став душею її, рушійною силою. І знову росла Червона Калина, розвивалася, цвіла і гронами багатіла. Аж настиг час Петра Постолюка: відійшов на збірку, бо сурма Вічности заграла.

По собі, Петро Постолюк, залишив спадщину. А ця спадщина показна, багата. Ось, Каталог В-ва „Червоної Калини'', що Петро його видав перед своїм відходом: Роман Купчинський: „Ми йдемо в бій'', Роман Купчинський: Скоропад, Софія Тобілевич: Рідні гості, Лука Луців: Слідами Стрілецької слави, Степан Ріпецький: Бібліографія до джерел історії Українських Січових Стрільців, Іван Кедрин: Викривлена правда; За волю України — збірник з нагоди 50-річчя виступу Українських Січових Стрільців, Володимир Галан: Батерія смерти, д-р Михайло Лозинський: Галичина в р.р. 1918-1920, Валентин Сімянців: Спогади Богданівця, Іван Кедрин: Життя-Події-Люди, Наш Львів — Збірник під редакцією Лева Лепкого, Денник Начальної Команди Української Галицької Армії і Суд над генералом Тарнавським, Ген. штабу ген. поручник Олександер Удовиченко: Третя Залізна Дивізія, Ж. Б. Олексин: Пісня про Червону Калину, Іван Кедрин: Паралелі в історії України, Генерал-хоружний д-р Роман Дашкевич: Артилерія Січових Стрільців у боротьбі за Золоті Ворота, Степан Ріпецький: Українське Січове Стрілецтво — визвольна ідея і збройних чин, Мирон Заклинський: Дмитро Вітовський.

Ось це пребагата спадщина Петра Постолюка, що пильнував, доглядав видання кожної книжки; що постійно шукав нових авторів, спонукував їх писати ці книжки. Перед самим своїм відходом видав іще каталог усіх цих видань, розіслав по всій нашій діяспорі 400 примірників і дістав на це... чотири замовлення, а каталогів вислав чотириста.

Колись, у 1914 році, був Петро Постолюк у передній стежі, згідно з австрійським військовим правильником така стежа звалася „Шпіца'', нині Він уже прикриває відворот, задня стежа, тобто — „Нахгут'': такий закон життя!

„...гине, гине в сірій мряці слід по журавлях''.

М. Островерха

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

„Голокост" чи „голокавст"

Як відомо, це слово стало популярним з весни ц. р. завдяки телевізійній програмі під таким-же титулом, на якій було представлено винищування німецькими нацистами жидів під час Другої світової війни.

З того часу цей термін, раніше мало відомий, став часто вживаним і от тепер, наприклад, згадуючи про голод в Україні в 1933 році у нас пишеться й говориться про „український голокост".

Про походження і значіння цього слова появилось у нашій пресі вже декілька заміток, але варто ще дещо додати.

Отож знаємо, що це слово є грецького походження і в перекладі на українську мову значить — цілопалення, або цілопальна жертва. Як багато інших слів, воно зложене й виводиться з двох: „голос" — увесь, цілий і „кайейн" — палити. В іменниковій формі воно виходить, як „голокавстон" по-грецьки і „гольокавстум" в латинському запозиченні.

Значення цього слова, як жертви надає йому релігійного характеру. Відомо, що ідея жертви присуща майже кожній релігійній системі, як один із нивід'ємних елементів. В основі цього поняття є проста істина, що в нашому світі ніщо не дається даром. З біблії знаємо, що наші пращурі Адам

(Закінчення на стор. 3)

З НАШИХ БУДНІВ

ПАН З БОРОДОЮ

Знагоди 60-річчя Великого Листопада хотілося б, не без почуття гордости, згадати, що я мав щастя ходити до української школи в справжній Українській, хоч і Галицькій, Державі. Ну... довго до цієї української школи я не ходив, бо й Українська Держава довго — на жаль — не процвітала нам на славу. Всі ми вивчали історію України, хто довший курс, хто коротший, тож знаємо, чому воно так сталося: „Встоятись не було сили".

Щоб у мене була тоді велика охота йти до рідної школи — я того не сказав би, тож у цьому випадку, я не дуже так відрізнявся від учнів Школи Українознавства в цій, чи іншій Метрополії... Тобто: я любив учитися, читати, писати, але — я боявся йти в школу! А чому — ви не повірите і будете з мене сміятися: я боявся йти в школу, бо у ній учив учитель, — а ми тоді казали „пан", з... бородою! А в селі говорили, що він жид, і мені, малому, було чомусь страшно.

А він цілком не був жидом. Він навіть не був учителем. Він був старшиною Української Галицької Армії, що тоді стояла в затяжних боях з поляками під Львовом. А коли на фронті царило затишшя, тоді старшини нашої Армії ставили зброю до кута, брали лінійку в руку і йшли навчати грамоти геніїв таких, як я.

Ой, пригадую собі той день, коли мене вперше привели в клясу! Я зупинився на порозі і неначе задерев'їв! Там, біля чорної таблиці, стояв він — „пан з бородою"! Високий, стрункий, у військовій уніформі, з чорною бородою на грудях. А в руках у нього лінійка! О-о! тут тобі дві небезпеки зразу — борода і лінійка! А він помітив мене і таким глибоким, басовим голосм заговорив:

— Гей, ти, запорожче, чого стоїш за порогом? Підходь ближче, я тебе не з'їм.

Поклав лінійку на катедру, обернувся до таблиці і почав щось писати. Ну, коли він відклав набік лінійку, тоді і я став відважнішим,піднявся,так би мовити, на дусі: підкарбулявся до задньої лавки і присів, на краєчку. Добув з торби свій зошит, олівець і теплу ще паляницю, яку дали мені на полуденок, і забрався жваво до науки: з того всього страху — став уплітати паляницю...

Та в тому моменті заграла сурма на сполох! Почулися вигуки: „Поляки наступають"! Заторохкотав скоростріл... Тут наш „пан з бородою" кинувся до стола, витяг з шухляди револьвер з ременем, підперезався, натис шапку і вискочив з кляси, не сказавши ані слова... Тільки від порога помахав нам рукою. Потім люди говорили, що він згинув у бою під Винниками, коло Львова... ***Ікер***

Яр. Ликтей

Торжественне благословення нової церкви в Ютиці

[2]

Освятивши церкву зізовні Владика знову зупинився перед сходами, де голова Комітету Будови Церкви Марко Фалинський із членами Президії привітав Владику кількома словами і передав ключ до нової церкви. Після молитов і освячення зізовні наш Парох о. крилошанин Богдан Смик, який завжди був біля Владики, відчитав Грамоту по-українськи, що її він приготовив із колеґією, а цю, що Ярослав і Евгенія Ликтей переклали на англійську мову, прочитав о. Степан Чомко, парох з Елмайри, Н. И. По прочитанні Ґрамот, конгресмен Дональд Мичелл виголосив промову, заторкуючи питання прав людини в Україні і зі словами похвали передав американський прапор, що повівав на Капітолю у Вашінгтоні.

Владика зупинився біля дверей церкви, де стояла Президія Будівельного Комітету, Марко Фалинський, Володимир Запаранюк, Володимир Величко і Ярослав Ликтей, та два мужі довір'я — Іван Чорний та Володимир Гнатів. Голова, Марко Фалинський, попросив Владику відчинити двері нової церкви. Владика Хрестом відчинив двері і перший увійшов у храм, а за ним о. Парох, Президія та всі священики, представники урядів та всі інші. Їхні обличчя передавали радість, що вони могли бути приявними на такому великому торжественному дні, як благословення нової церкви. Чотирирядний лавук звисав із високої бані і світився золотом, а на це все споглядали із великих образів по лівій стороні св. Володимир, а по правій — св. Ольга, наші первохристияни.

Владика насамперед поблагословив престіл, на якому мав спочивати кивот, тоді скатерті, а на кінці мужі довір'я і Президія Будівельного Комітету церемоніяльно поставили кивот на своє місце і Владика його поблагословив. Поблагословивши чудесну чашу, він окропив свяченою водою церкву внутрі та й приступив до Архиєрийської св. Літургії. Співав місцевий хор. Їхні голоси гомоном відбивались об сніжно-білі стіни української візантійської архітектури. Присутні не-українці любувались нашим обрядом, бо багато з них його вперше побачили. Після відчитання Євангелії о. Парох привітав Владику. Головну проповідь виголосив Владика, в якій він висловив подив нашій парафії, що хоча невелика, але довершила великого діла, збудувавши такий чудесний храм, додержуючись українсько - візантійської архітектури. Він продовжував говорити про красу нашого обряду і просив, щоб батьки посилали своїх синів до Стемфорду до семінарії, щоб вони вчились на священиків, бо що будуть варта такі прегарні українські храми, якщо у них не буде українських священиків.

Владика теж сказав, що цей храм став осередком молитви і „зберігатиме нас серед чужого моря". Він рівнож висловив признання архітектові Аполінарісві Осадці за прегарний проєкт цього храму Божого, а о. Парохові подякував за провідництво і щиру та солідну працю на славу Божу і добро нашого народу. Проповідь, яка була по-українськи і по-англійськи закінчилась, і знову продовжувалась св. Літургія. Линув спів, а при престолі закінчували молитви десять священиків із Владикою і вкінці могутнім „Боже великий, єдиний..." закінчилась перша св. Архиєрейська Літургія. Вірні поволі почали виходити до притвору, де перед вхідовими дверима, по правій стороні була прикріплена мармурова таблиця, на якій був виритий хрест та незабутні слова Патріярха і Кардинала Йосифа Сліпого: „Хай храм цей буде остоєю нашої Помісної Української Католицької Церкви". Сам Патріярх поблагословив цю таблицю, коли наш о. Парох був недавно у Ватикані.

Ще дзвеніли останні слова Грамоти, яку вмурують в наріжний камінь, про те, що цей храм збудували і Грамоту вмурували „на славу Всемогучого Бога, в Трійці Святій Єдиносущній і Нероздільній, та на честь Пречистої Матері Божої, в пошані до наших предків, батьків, і всіх героїв нашої св. Церкви й Народу, що допомогли нам залишитися собою".

Вийшовши із церкви всі знову уставились у похід - процесію, щоб віддпровадити Владику Василя Лостена разом із священиками та запрошеними гостями уряду до парафіяльного дому. Варта б було побачити тільки вівтарних хлопців Андрія Смика, Мирося Рабія, Юрія і Марка Пилипчуків, Михайлика Ликтея, Ришарда Козака і Марка Кучеру, як поважно вони супровожали Владику Василя. Сонце обгортало похід своїми проміннями, наші чудові пісні линулись із сотень грудей у синю блакить неба.

Бенкет почався о год. 7:30 вечора, в модерній Українській Католицькій Авдиторії, що знаходиться біля церкви. Сцену прикрашував великий проєкт церкви, заквітчаний живими квітами і прапорами. В естетично прикрашеній залі, за головним столом засіли гості на чолі із Владикою Василем, а за іншими столами парафіяни. Програмою проводив о. Парох по-українськи, а Ярослав Ликтей по-англійськи. Голова Будівельного Комітету Марко Фалинський привітав присутніх після молитви, проведеної Владикою.

Мистецьку програму бенкету відкрито дуетом Наталки і Зенона Мятких при фортепіяновім супроводі Галини Гнап-Хомут, виконуючи „Києве мій" на слова Д. Луценка і музику І. Шамо, „Рушничок" на слова А. Малишка і музику П. Майбороди, защо їх нагороджено рясними оплесками. Талановита дружина нашого Пароха пані Володимира продеклямувала вірш Романа Завадовича „Ввійдім у храм". На зміну її Галина Гнап Хомут по-мистецьки виконала пісню без слів" і „Другу рапсодію" на українські народні теми — „Думку-Шумку" М. Лисенка. Першу мистецьку частину закінчено дуетом п-ва Мягких; вони відспівали „Черемшину" на слова М. Юрійчука і музику В. Михайлюка, та „Треба йти до осені" на слова С. Пущика і музику О. Білаша. Владика Василь виголосив головну промову, де він ще раз висловив вдячність о. Парохові, Комітетові Будови Церкви, дітям і всім тим, що в якийнебудь спосіб причинились до здвигнення прегарного храму, та ще раз просив батьків, щоб посилали своїх дітей до Стемфордської Семінарії. Зараз же після головної промови п-і Естер Сванкер, спеціяльної дорадниці губернатора стейту Ню Йорк, Гю Кері, відчитала привіт від губернатора та передала найкращі побажання ютичанам, назвавши церкву „прегарною архітектурною пам'яткою". У своїм Многоліттю для Блаженнішого Патріярха Йосифа Сліпого, свого учителя, о. крилошанин Богдан Смик закликав до єдности та побажав, щоб наша Церква якнайскоріше діждалась Патріярхату. Після вечері сенатор Донаван передав дарунок від себе і своєї дружини, а саме, торбинку землі із Синайської гори, щоб вмурувати її в наріжний камінь. За ним промовляли посадник міста Ютики, Стефан Павлінга, асемблімен Ніколас Каладжеро, а від українців голова Відділу УККА в Ютиці п-і проф. Ярослава Томич, о. митрат Іван Гаврилюк із Монтреалю, о. Константин Бердар, о. митрат Володимир Андрушків та інші.

На другу частину мистецької програми складалися найновіші пісні, які виконали молоді пластунки під управою п-і Володимири Смик. Вони відспівали „Рідне село" на слова Р. Юзви і музику Б. Юркова, „Моя стежина" на слова А. Малишка і музику П. Майбороди, „Любисток" на слова Д. Луценка і музику А. Пашкевича. Ці пісні виконували Леся Бекерська, Володимира Гнап, Катруся і Христя Ликтей та Анета Герець.

Після мистецької частини ще відчитано багато привітів не тільки від українських організацій з Ютики, але й поза нею. Привіти наспіли від Блаженнішого Патріярха Йосифа Сліпого, Президента ЗСА Джіммі Картера, заступниці губернатора нюйоркського стейту Мері Анн Крупсак, колишнього конгресмена Александра Пірні, пароха св. Юра в Ню Йорку о. д-ра Володимира Гавліча, маестра Василя Авраменка, д-ра Романа і Лідії Смик із родиною, Михайла Рапача, о. Йосифа Лукаше-

(Закінчення на стор. 4)

Батьківський Комітет
Школи Українознавства
Т-ва „Самопоміч" в Ню Йорку
повідомляє Батьків, що

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ БАТЬКІВСЬКОГО КРУЖКА

відбудуться

в суботу, 11 листопада ц. р., год. 9:30 ранку в авдиторії школи св. Юра

В програмі зборів: вибір Управи та обговорення дуже важливих справах.

ПРОСИТЬСЯ БАТЬКІВ ДО ЧИСЛЕННОЇ УЧАСТИ.

УПРАВА БАТЬКІВСЬКОГО КРУЖКА

Увага! *Увага!*

ЗАЙШЛА ЗМІНА В ДАТІ

ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ЗБОРІВ

Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Ню Гейвену

Збори відбудуться

в неділю, 19-го листопада 1978 року о год. 5-ій по пол.

в залі Українського Народного Дому
при 961 Ветерсфілд Авеню, ГАРТФОРД, Конн.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останніх 10 місяців.
3. Обговорення осінньої кампанії, метою якої є придбати 2,000 нових членів до кінця цього року.
4. Обговорення загальних союзових справ.
5. Внески, запити і закриття зборів.

У зборах обов'язково повинні взяти участь члени Окружної Управи, Урядовці і Конвенційні Делегати УНС наступних Відділів:

12, 23, 52, 54, 59, 67, 68, 84, 101, 138, 207, 253, 254, 277, 350, 370, 387, 390, 414.

У зборах візьмуть участь:

д-р Іван Флис, головний предсідник УНС
проф. Іван Телюк, головний контролер УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

проф. Іван Телюк *почесний голова*	**д-р Михайло Снігурович** *голова*
Тарас Сливінський *секретар*	**Василь Добчанський** *касир*

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

„Голокост"...

(Закінчення зі стор. 2)

і Ева, перебуваючи в раю, користувались повним комфортом так би мовити безкоштовно. Але коли їх звідтіль „видворено", то їм довелось працювати, тобто платити своїм трудом за прожиток.

Річ ясна, що поняття Бога, як всемогучого володаря, який править світом, зумовлює відповідне ставлення до нього з боку людини. Такі почування, як респект, покора і навіть страх (богобоязнь) повинні це ставлення визначувати. А коли хтось бажає для себе якоїсь особливої прихильности, чи ласки, то він повинен скласти Богові відповідну данину, тобто жертву.

У різних релігіях така настанова проявляється порізному, але чи не найбільш яскраво вона проявилась у релігії жидівській. Ось родоначальник Авраам одержує від Бога наказ принести в жертву свого сина Ісаака і Авраам готов без вагання цей наказ виконати (справді до виконання не дійшло, бо, як виявилось — це була тільки спроба провірити Авраамову відданість). У 51-му псальмі Давид заявляє, що він радо дав би Богові цілопальну жертву („всесожженіє" — по церковнослов'янському), однак вона мабуть Бога не вдоволить. Далі в тому псальмі говориться, що жертва мила Богові це покора й смиренність і тоді Він прийме теж і цілопальну жертву волів.

Очевидно, що ідея жертви не чужа теж і християнській релігії. Тільки тут вона приймає характер особистої посвяти. В центрі християнської релігії є постать Спасителя, що приніс себе в жертву за гріхи людського роду.

Як згадано, ідея жертви притаманна майже кожній релігії і зокрема релігіям примітивних народів. Відомо, що деякі з них приносили своїм богам людські жертви. Однак найбільш поширеною формою були жертви домашнього скота й домашньої птиці. Від старинних греків походить слово гекатомба, що його вживаємо тепер на окреслення особливо великої жертви. Дослівно воно означає жертву сотні волів („гекатон" — сто і „бус" — віл) — значить було й таке. Подібну еволюцію пройшло й слово голокавст — від дослівного значення цілопальної жертви до загального окреслення докорінного знищення, вогнем чи мечем.

А все ж таки, коли цей термін вживають жиди, в яких релігійне почуття дуже глибоке, то релігійний натяк залишається. Так отже в даному випадку прийшлось би нам шукати зрозуміння тієї жахливої події з часів Другої світової війни в релігійній сфері. Однак тут не місце над цим розводитись.

У нас це слово та ще й у англійському звучанні прийнялось по аналогії, як окреслення великого голоду в Україні 1933 року. Можна сумніватись, чи таке окреслення правильне, але коли хтось це слово вживає, то повинен передавати його згідно з оригінальним звучанням, як „голокавст", а не „голокост". У нашій мові є чимало грецьких запозичень, та навряд чи знайдеться таке, що прийшло туди почерез англійську мову.

І. Витвицький

Ню Йорк

Група Українців у Філядельфії піддержує Ч. Догерті на конгресмена

Філядельфія. — Група українців в цьому місті Братньої Любови вже від деякого часу тісно співпрацює із стейтовим сенатором Чарлсом Догерті, піддержуючи його кандидатуру на конгресмена з північносхіднього дистрикту міста.

Комітет українців за вибір Догерті на конгресмена відбуває часті зустічі з кандидатом і допомагає йому в плянуванні передвиборчої кампанії. Члени комітету виробили листу українських виборців в дистрикті і приготовили відповідний заклик, летючки та оголошення для радієвих станцій. В рамках комітету працює група молодих активістів, які допомагають Ч. Догерті в кампанії.

Комітет включає таких активістів, як: Іван Одежинський, який є головним радним УНСоюзу, адв. Тома Дармопрай, інж. Зенон Мазуркевич, Роман Михайловський, Олег Бак-Бойчук, Ярослав Федоричук та інших.

Чарлс Догерті

На пості стейтового сенатора, Ч. Догерті виявив зацікавлення українською громадою та її потребами.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Підготовчий Комітет III Конгресу СКВУ
СТАНИЦЯ б. ВОЯКІВ І. УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УНА, ХОР „ДУМКА" і ХОР „ЖАЙВОРОНКИ"
повідомляють, що

ЗУСТРІЧ

зі співачками хору „ВЕСНІВКА" з Канади
і
співаками хору „ГОМІН" з Англії
відбудеться після Конгесового Концерту
в четвер, 23 листопада ц. р., о год. 9 вечора в авдиторії школи св. Юра в Ню Йорку
(215 Схід 6-та вул.)
Вступ на зустріч — $6.00

•

Зголошення разом з чеком виписаним на Ukrainian Congress Committee of America, просимо переслати не пізніше **18-го листопада 1978 р.** на адреси:

Mr. S. Szeparowycz, 240 East 5th Street New York, N.Y. 10003. Tel. (212) 673-1156;

Mr. I. Rakowsky, 1853 Haight Avenue, Bronx, N.Y. 10461. Tel. (212) 542-7692;

Mr. K. Wasylyk — SUMA, 136 Second Avenue, New York, N.Y. 10003. Tel. (212) 473-3467.

З огляду на те, що харчі на зустріч будуть замовлені тільки для хористів і для зголошених осіб до 18-го листопада, після тієї дати, зголошення абсолютно не будуть прийматися.

Комітет

Вступайте в члени УНСоюзу!

Подякуймо Господеві!

З НАГОДИ ДЕСЯТИЛІТТЯ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ В ГАРВАРДСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ
будуть відслужені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в наміренні

ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА та ДОБРОДІЇВ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ

в неділю, 5-го листопада 1978 року в Бостоні, Масс.:

українська католицька церква Царя Христа — год. 8:30 рано,
відправить **о. декан Петро Огірко**

українська православна церква св. Андрія — год. 10:00 рано,
відправить
о. Протоєрей Мирон Пахолок

Закликаємо членство ФКУ об'єднатись з нами в молитвах вдячности Господеві за наші успіхи, за тих, що щедро жертвували на розвиток української науки та за благословення на майбутнє.

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА

Організація
Оборони Чотирьох Свобід України
— 1-ий Відд. в Ірвіґтоні-Нюарку
повідомляє все своє Членство, ввесь Визвольний Фронт і цілу велику Громаду, що 1-го листопада ц. р. відійшов у Вічність наш член і довголітній фінансовий референт нашої Управи

✠

бл. п.

ВАСИЛЬ ПАЩАК

ПОХОРОН в суботу, 4-го листопада 1978 р., о год. 8:30 ранку з похоронного заведення Литвина, до церкви св. Івана Хрестителя, а відтак на цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

•

Дружині Покійного, Дочкам, Зятям та ближчій і дальшій Родині, Управа Відділу складає глибокі співчуття, а земля чужа, але привітна, хай буде Йому легкою.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Управа

Заходом **82-го Відділу Союзу Українок Америки**
відбудеться

ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ

для відзначення

30-ЛІТТЯ СФУЖО

в неділю, 12-го листопада 1978 року, о год. 1:30 по пол. у домівці СУА, 108 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й.

- **В програмі: Слово Голови СФУЖО Лідії Бурачинської та Членок складових організацій СФУЖО: Золотого Хреста, ОЖ ОЧСУ, Об'єднання Православних Сестрицтв і СУА.**
- В мистецькій частині виступлять: **п-ні Христя Карпевич — мецо-сопрано і членки гуртка „Молода Муза".**

ДО ЧИСЛЕННОЇ УЧАСТИ ЗАПРОШУЄ — **Управа**

✝

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Друзями та Знайомими, що 1-го листопада 1978 р. відійшов у Вічність, після довгої недуги

бл. п.

ВАСИЛЬ ПАЩАК

народжений 27-го січня 1915 р. у Старому Самборі, Зах. Україна, довголітній фінансовий референт 1-го Відділу ООЧСУ та заслужений громадський діяч.

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 3-го листопада, о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Литвина при 801 Спрінгфілд Авеню в Ірвінґтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН в суботу, 4 листопада 1978 р., о год. 8:30 ранку, з того ж похоронного заведення до церкви св. Ів. Хрестителя, а відтак на цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
дружина — СОФІЯ
дочки:
ОРИСЯ з мужем МИРОСЛАВОМ ТРАЧЕМ
НУСЯ з мужем ОЛЕГОМ ДЕНИСИКОМ
внуки — БОЯН і ДОБРЯН
сестри — РУЗЯ і ГАНЯ в Україні
брат — МИКОЛА в Караганді
та ближча і дальша Родина в Америці та в Україні

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

повідомляє, що

в суботу, 11-го листопада 1978 року, о год. 1-ій по пол. у приміщенні Українського Музею, 203 Друга Авеню, в Ню Йорку
відбудеться

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ
Никифор з Криниці — майстер наївного малярства

Виставка триватиме **до 28-го січня 1979 року.**

Час і години відвідин Музею:
середа, субота і неділя: 1-5 по пол., п'ятниця: 3-7 вечора
Вступ: дорослі — $1.00, емерити і студенти — 50 центів.

ДЕ Є ЛЮБОВ?

Через намноження беззаконня, любов багатьох охолоне. *Мат. 24:12.*

В той час, коли комуністи побудували ганебну берлінську стіну, по тому місті ходив якийсь араб, який двигав на плечах важкий дерев'яний хрест і кричав: „Минуло дві тисячі років від часу, коли Він повис на хресті, а миру ще нема".

Часто можна почути по радіо популярну американську пісню, якої кожна строфа кінчається рефреном: Де є любов? Де є любов?

Так, як колись Діоген ходив зі свічкою в руках по базарах Атен, шукаючи чесну людину, так само, можна ходити по світу, шукаючи серед людей любов. Нема її серед безбожників, рідко видно її у християн, дарма питати за нею в родині, в народі чи в міжнародних відносинах. Тиснуться на вуста слова Апокаліпси 11:18 — „І розлютувалися народи, і настиг гнів Твій, і прийшла пора судити мертвих". Пристрасть тіла, ось це все, що сьогодні розуміється під словом „любов".

Чи не тривожило Вас коли питання, як міг Христос чекати від нас любови до ворогів? Як посмів ап. Павло називати, зрештою порядних людей, безвартісними і безкорисними людьми, гудячим бубном за те тільки, що серед них не було любови? На це питання є тільки одна відповідь: БОГ Є ЛЮБОВ — 1. Ів. 4:8. А Ісус Христос вимагав: „Будьте досконалі, як є досконалий Отець ваш, що на небі". Мат. 5:48.

В 13-му розділі першого листа до Коринтян, ап. Павло прегарно описує ту любов, особливо в стихах 4-7. Тепер, коли Бог є любов, чи можна в тих стихах заступити слово любов, словом Бог і читати: Бог — довготерпеливий, лагідний, Бог не завидує, не величається, не надимається, не шукає свого, не поривається до гніву, не думає лихого і т. д. Чи це правда?

Кажемо, що Христос прийшов, щоби показати нам характер Бога. Чи можна читати ті стихи так: Ісус — довготерпеливий, лагідний, не надимається, не шукає свого і т. д. Чи це також правда?

А тепер загляньте в дзеркало вашої душі і заступіть вашим іменем слово любов. Коли вас кличуть Іваном, читайте: Іван — довготерпеливий, лагідний, не шукає свого, усе зносить, всему вірить, усе терпить. Чи й то буде правда?

В нас мається глибоко продумана брошура на тему: Більшої Любові Не Має Ніхто. Вона може безплатною дорогою завитати до ваших домів, коли ви напишете до:

Information Service of Ukrainian Adventists
227 West 46th Street, New York, N.Y. 10036

Комітет Оборони і Допомоги Українським Політичним В'язням — Українського Золотого Хреста і Українського Академічного Товариства „Зарево"

влаштовує

ВИСТАВКУ КАРТИН СУЧАСНИХ МИСТЦІВ УКРАЇНИ

Виставку відкриє маестро Петро Андрусів

в п'ятницю, 10-го листопада 1978 року, о годині 6-ій вечора в Українському Інституті Америки, 2 Схід 79 вул., Ню Йорк, Н. Й.

ПРОСИМО ДО ЧИСЛЕННОЇ УЧАСТИ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО.

Виставка буде відкрита від 10-22 листопада, від год. 2-6 по пол., за винятком понеділків.

✠

З невимовним жалем повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що в суботу, 21-го жовтня 1978 р., на 90-му році трудолюбивого і повного посвяти життя, відійшла у Вічність наша Найдорожча МАТИ, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.

МАРІЯ з САЛЕВИЧІВ ЩУРКО

ПОХОРОН Покійної відбувся дня 25-го жовтня ц. р. на цвинтарі в Кракові, де поховано Її в родинній гробниці біля свого чоловіка.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Невимовним жалем і горем прибиті:
доньки:
ОЛЬГА БАЧИНСЬКА з чоловіком МАРКОМ
СОФІЯ ДОРОЖИНСЬКА з чоловіком ЯРОСЛАВОМ
ІРЕНА КАРАЧКО з чоловіком ЛУКІЯНОМ
синова — ЕМІЛІЯ ЩУРКО
внуки і правнуки:
ЛЕВ БАЧИНСЬКИЙ з дружиною ГАЛЕЮ і дітьми МАРУСЕЮ, МАРКОМ і НАТАЛКОЮ
ОЛЕГ БАЧИНСЬКИЙ
МАРТА САЙ з чоловіком ЮРІЄМ і дітьми ХРИСТЕЮ, МАЄЮ і ЮСТИНОМ
БОГДАН ДОРОЖИНСЬКИЙ з дружиною ЄЛИСАВЕТОЮ і донькою МАРТУСЕЮ
ЮРІЙ ДОРОЖИНСЬКИЙ
ХРИСТИНА ЩУРКО

Торжественне благословення...

(Закінчення зі стор. 2)

Новозбудована церква св. Володимира Великого в Ютиці

вича, що тоді був у Мехіко, п-і Роми Гайди, Богдана Скаскова, о. Любомира Мудрого та інших.

Господинею бенкету була Христя Рабарська; кухнею завідувала п-і Іванка Кахникевич, а до столів доносили Катруся і Христя Ликтей, Ярослава і Леся Кучера, Анета Герець, Роман Мельник, Павло Колеса, Григорій Федорняк, Роман Вігак і Леонія Герець. О годині 11-ій вечора о. крилошанин Б. Смик прощальною промовою закінчив цю незабутню неділю.

ЛИСТОПАДОВЕ РІШЕННЯ

(Закінчення зі стор. 2)

На повищих двох передумовах — на політичній та організаційній підготові можна базувати завжди успішно кожне велике рішення і це рішення не прийдеться тоді робити нам із таким ваганням, із такими великими застереженнями, із такою страшною непевністю: власться, чи ні? Виграємо, чи пропадемо? Якщо всі українці стануть під одним прапором, на одному фронті і з глибоким українським патріотизмом до бою — хто може нас зупинити? Хіба не хочемо ми своєї держави? Хіба ще треба більше катастроф, щоб зрозуміти, що своя держава — це одиноке спасіння для нашого народу? Хіба хочемо ми дальше бачити українську дитину, на українській землі, із заплаканим личком і витягнутою худенькою ручкою з мовчазним проханням про кусок українського хліба — від ворога?

Брежнєв хвалить Карпова за „совєтський характер"

Москва — Цюріх. — Совєтські газети надрукували обмін листами між чемпіоном світу в шахи А. Карповим і Леонідом Брежнєвим з приводу виграних змагань з совєтським неповоротцем гросмайстром В. Корчним.

Карпов пише Брежнєву: „Щасливий повідомити, що змагання на звання чемпіона світу в шахах закінчилися нашою перемогою". Брежнєв же зі свого боку пише Карпову, що „Уся наша країна гордиться тим, що в тяжкій, завзятій боротьбі Ви виявили високу майстерність, незламну волю і мужність, словом, наш совєтський характер".

Совєтську політику в спорті ще яскравіше підкреслила кубинська газета „Гувентуд ребельде", зокрема атакуючи Корчного. „Його (Карпова) суперник, — пише згадана газета, — зрадник своєї батьківщини, провадив під час змагання наклепницьку кампанію проти Совєтського Союзу..."

Як уже інформовано, Корчной формально програв змагання за чемпіонат світу в шахи і Карпов став чемпіоном світу, перемагаючи відношенням ігор 6 до 5. Проте Корчной вніс протест до Швайцарської Федерації Шахів у справі останньої вирішальної гри з Карповим. Його протест основується на тому, що серед совєтської делеґації, яка приглядалася до тієї рішальної гри, знову був присутній на залі совєтський психіятр-гіпнотизер д-р Владімір Зухар, який ще раніше, згідно з твердженням Корчного, нервував його та своєю „замороженою позою" виводив його з рівноваги.

Швайцарська федерація розглянула протест Корчного і вирішила підтримати його та поставити цю справу на засідання Інтернаціональної Федерації Шахів, яке відбудеться 5-го листопада ц. р. в Буенос-Айресі.

Швайцарська Федерація вважає, що совєтська делеґація нарушила домовлення через включення д-ра Зухара , тому вимагає анулювати останню гру і таким чином вислід гор між Карповим і Корчним був би 5 до 5.

PUBLIC NOTICE

PUBLIC HEARINGS ON THE RESTRUCTURING OF THE COMMUNITY ACTION PROGRAM OF NEW YORK CITY

As Commissioner of the Community Development Agency (CDA), I have arranged for a second series of formal public hearings to solicit opinions on the ways in which the anti-poverty program can best serve the people of New York City.

On October 20, 1978, a second draft plan was published by CDA for the restructuring and reorganization of the Community Action Program. This 59 - page document is the product of an extensive seven-month process of public discussion which included formal public hearings, assemblies, meetings, and submission of numerous written proposals and comments.

The new structure proposed in the plan is designed to insure that the machinery for serving the City's poor operates with maximum efficiency, the greatest benefit to those in need and with substantive and full participation of the poor communities affected.

The draft is not a final plan. It is open to revision based on a full round of public participation activities. The purpose of these public hearings is to provide an opportunity for individuals and community organizations to express support for the plan as outlined or to propose alternatives which may be considered for incorporation in the final plan which the City will submit to the federal government for approval.

Copies of the plan may be obtained from the CDA Public Hearings Coordinator at the address or phone below.

Public hearings will be held as follows:

Brooklyn
Thursday, November 16, 1978
3:00 p.m. to 7:30 p.m.
Brooklyn Academy of Music
30 Lafayette Avenue (at Ashland Avenue)
Brooklyn, New York

Manhattan, Queens, and Staten Island
Monday, November 20, 1978
3:00 p.m. to 6:00 p.m.
7:00 p.m. to 9:30 p.m.
Town Hall
123 West 43rd Street
New York, New York

Bronx
Tuesday, November 21, 1978
3:00 p.m. to 7:30 p.m.
Bronx Community College (Gould Memorial Auditorium)
181st Street and University Avenue
Bronx, New York

All individuals and representatives of organizations wishing to be placed on the agenda must register in advance by telephone with the CDA Public Hearings Coordinator between 10:00 a.m. and 4:00 p.m. any day except Sunday.

Public Hearings Coordinator
Community Development Agency
349 Broadway
New York, New York 10013
TELEPHONE: (212) 433-6589 - 433-3701 - 433-4019

The final date for registration for all hearings will be Tuesday, November 14. Registration will not be accepted at the hearings themselves. Beginning November 15, after 12:00 p.m., speakers may telephone the public hearings coordinator to ascertain the order of speakers for the hearings.

As Hearing Officer, I will personally chair each of these public hearings, and I look forward to receiving your opinions.

I would also welcome any written comments on the draft plan which may be sent to me at the address below.

Haskell Ward, Commissioner
Community Development Agency
349 Broadway
New York, New York 10013